

въпр. 3). Богословски-тѣ добродѣтелии сѫ три: вѣра надежда, и любовь. *Нынѣ пребывають — вѣра, надѣжда любовь: три сія* (1 Кор. 13. 13). Чрѣзъ вѣрѣ-тѣ ные вѣрвамы въ Бога, спорѣдъ че Той е истинна-та: чрѣзъ надеждѣ-тѣ ные ся надѣвамы на Бога спорѣдъ че Той е вѣренъ въ Свои-тѣ обѣщанія; чрѣзъ любовь-тѣ ные обычами Бога спорѣдъ че Той е безконечно съвершень. Тыя три добродѣтели очевидно имѣть Бога за непосредственъ свой предметъ. Казва Св. Іоанъ Лествичникъ: «нинѣже пребывають три сія, кои-то закрѣплять и поддѣржатъ съѣзжа на всичко: вѣра, надѣжда, любовь: болши же всѣхъ любовь. И това е спорѣдъ че Самъ Богъ ся нарѣча такъвъ, т. е. любовь (Іоан. 4. 16). А азъ въ еднак-тѣ глѣдамъ луци, въ другак-тѣ — свѣтлинѣ, въ третій-тѣ — кругъ; а въ всички-тѣ — едно сіяніе и единѣ свѣтлости. Една-та всичко може да прави и да съѣздава, друга-та окружава и прави непостигнѫ Божій-тѣ милость; третія-та не отпада, не ся спира въ теченіе-то и на заразенный-тѣ отъ неї не дава даже да ся усокони отъ блаженный вѣсторгъ» (Слов. 30. 1—6).

Макаръ въ Христіаніи, кой-то всичко прави за славѣ Божії, и работи всичко въ име-то на Господа Іисуса, нравственни-тѣ добродѣтели сѫ превышеестественни и освященни отъ благодать-тѣ. иль пакъ ще запазимъ наименование-то имъ, за да гы отличимъ отъ Богословскы-тѣ добродѣтели. И тиѣ сѫ четыри: мудрость, справедливость, мужество и вѣздѣржаніе, и наречатъ ся главни (см. Пр. Ісп. ч. 3. вонр. 10—14).

ГЛАВА ТРЕТИЯ.

За прест҃жиленіе-то на Закона Божій или за грѣха.

§ 68. Сѣдѣржаніе-то на тѣхъ главахъ

Като излагамы ученіе-то за грѣха требѣ да кажемъ 1) за грѣха въобщѣ и 2) за различны-тѣ му видове; 3) за порока и за по рочно-то състояніе на душ-тѣ.

§ 69. Понятіе за грѣха:

Грѣхъ-тѣ е прест҃жиленіе и пренебреженіе на закона Божій. Кое-то подтвѣрдява и Св. Іоанъ Богословъ: *грѣхъ есть прест҃жиленіе Закона* (1 Іоан. 3. 4). А Св. Амвросій дума: «грѣхъ-тѣ е непослушаніе на небесны-тѣ заповѣди, прест҃жиленіе на Божественный законъ» (*de parad. c. 8*). И иѣма грѣхъ, кой-то да не бы нарушавалъ коїж да была заповѣдь Божій; така и грѣховеть противъ законы-тѣ человѣческы сѫ грѣхове противъ заповѣди-тѣ Божіи. Зачто-то, по думы-тѣ на Св. Павла, противлялъся власти, *Божію повелѣнію противилътсѧ*. Противляющіи сѧ себѣ грѣхъ приемлютъ (Рим. 13. 2).